

Nr 471.

Godkänd av första kammaren den 20 juni 1918.

Godkänd av andra kammaren den 21 juni 1918.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av särskilda Kungl. Maj:ts propositioner rörande ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften och ändring i vissa delar av förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper, ävensom en inom riksdagen väckt motion.

(Bevillningsutskottets betänkanden nr 42 och 64.)

Till Konungen.

Genom proposition, nr 230, av den 12 mars 1918 har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till dels förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften och dels förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper.

Till behandling i sammanhang med förenämnda proposition har riksdagen, såsom nedan närmare omförmäles, förehaft en inom riksdagen väckt motion.

Bihang till riksdagens protokoll 1918. 14 saml. 173 häft. (Nr 471.)

Genom proposition, nr 358, av den 26 april 1918 har Eders Kungl. Maj:t vidare, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om ändring i viss del av 3 § i förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften.

Slutligen har Eders Kungl. Maj:t genom proposition, nr 446, av den 14 maj 1918, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för sistnämnda dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om ändring i 3 § av förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften.

De i propositionen nr 230 upptagna bestämmelserna angående stämpelbeskattning av utländska aktie- och lottbrev m. m. hava för- anletts av den framställning i detta ämne, som riksdagen avlatit i sin skrivelse den 5 juni 1917, nr 261. Riksdagen har funnit förslagen härutinnan i huvudsak motsvara, vad riksdagen i berörda framställning åsyftat. Emellertid har riksdagen vid granskning av detaljerna i detta förslag icke kunnat undgå att finna det tvivelaktigt, huruvida den utformning, som givits åt ifrågavarande bestämmelser till överensstämmelse med vad som för närvarande gäller angående motsvarande svenska värdepapper, i allo uppbäres av faktiska förhållanden på det nya område, som härmed skulle indragas under den svenska stämpellagstiftningen. Från sakkunnigt håll inhämtade upplysningar hava också för riksdagen bekräftat, att den i förslaget vidtagna formella likställigheten mellan ifrågavarande svenska och utländska värdepapper näppeligen lärer motsvaras av de nya bestämmelsernas ändamålsenlighet, utan att frågans tillfredsställande lösning i sistberörda hänseende torde kräva en ytterligare utredning med biträde av personer, praktiskt förtrogna med de utländska förhållanden, beträffande vilka det här gäller att lagstifta. Riksdagen, som icke förfogat över vare sig tid eller krafter för verkställandet av en sådan nödig befunnen överarbetning av förslaget i denna del och som förutsatt såsom självfallet, att denna icke kan åstadkommas annorlunda än genom Kungl. Maj:ts föranstaltande, har förty måst inskränka sig till några kortfattade antydningar om det ifrågavarande förslagets brister i denna del.

Sålunda torde till en början kunna anmärkas, att utredning saknas om, i vad mån bestämmelserna angående utländska värdepapper icke å ena sidan till väsentlig del skulle bliva otillämpliga i brist på

motsvarighet i verkligheten och å andra sidan komma att lämna utanför sin räckvidd skatteobjekt, vilka möjligen kunde förutsättas böra indragas under stämpelbeskattningen i fråga. Stämpelplikt föreskrives ju för lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis i utländskt bolag, som driver bankrörelse, så ock i utländskt kommanditbolag. Mot denna bestämmelse torde kunna anföras den förut framställda generella anmärkningen. Att lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis i utländska bolag, som driva bankrörelse, icke skulle finnas, kan icke påstås, men torde de dock spela en jämförelsevis underordnad roll i jämförelse med aktiebrev och kommanditbevis, och säkert torde ytterst få om ens något sådant lottbrev eller delaktighetsbevis komma att hit utifrån införas. Utomlands lära däremot förekomma delaktighetsbevis av andra slag, vilka spela avsevärd roll, och har i sådant hänseende för riksdagen särskilt framhållits bevis angående delaktighet i gruvor, papper vilka t. ex. i Tyskland och Österrike lära äga stor betydelse. Visserligen har tidigare verkställd utredning rörande lämpligheten av stämpel å delaktighetsbevis i svenska gruvbolag lämnat negativt resultat. Anledningen härtill var emellertid icke blott tekniska svårigheter i avseende å frågans lösning, utan även och måhända i främsta rummet det förhållande, att en sådan stämpel skulle inbringa staten en så föga avsevärd inkomst. Osannolikt är väl icke, att liknande svårigheter skulle kunna konstateras även i fall, varom nu är fråga, likasom ock beträffande andra delaktighetsbevis, vilka tilläventyrs falla utanför de föreslagna bestämmelserna angående utländska värdepapper; men i varje fall synes, innan en lagstiftning på nu ifrågavarande område här i landet vidtages, närmare utredning erforderlig och detta även beträffande frågan, huru man utomlands löst tekniska svårigheter vid stämpelbeskattningens genomförande beträffande delaktighetsbevis i bolag.

Vid den sålunda ifrågasatta utredningen synes uppmärksamhet även böra ägnas ett par andra spörsmål i avseende å ifrågavarande stämpelbeskattning. Med denna avses ju att träffa vissa utländska värdepapper medelst en pålaga motsvarande emissionsstämpeln å inhemska papper. Det principiellt riktiga synes då, såsom departementschefen ock antytt, vara, att stämpelplikten för de utländska papperen komme att inträda redan i och med deras införande i riket. Lika med departementschefen har emellertid riksdagen ansett, att en sådan anordning av praktiska skäl icke låter sig genomföra. Såsom uppgift för denna stämpelskatts anordnande måste dock fasthållas, att de utländska papperen verkligen bliva stämpelbelagda, och att detta sker vid första praktiskt möjliga tillfälle. Det i propositionen nr 230 framlagda förslaget

torde i detta avseende få anses förete en viss brist. Enligt detta skulle de utländska papperen ej behöva stämpelbeläggas förr än de första gången efter det de till riket inkommit härstädes belånades, försåldes eller på vad sätt det vara månde överlättes. Med en sådan bestämmelse skulle det emellertid väl kunna hända, att stämpelbeläggning av utländska aktier och dylikt, som under åratals förvarades här i riket och därunder gång efter annan bytte ägare, onödigt länge uppsköttes eller till och med ej alls verkställdes, innan desamma åter utfördes. Om nämligen de ifrågavarande handlingarna, utan att under tiden belånas eller göras till föremål för överlåtelse levande emellan, genom arv eller testamente överginge till ny ägare än så många gånger, komme de icke att falla under stämpelplikten. En ändring härutinnan torde dock stå i god överensstämmelse med grundsatsen, att stämpelplikten rätteligen är att hänföra till handlingarnas införande hit till riket, och möjlighet av en sådan ändring torde icke vara utesluten i betraktande av civillagstiftningens stadganden rörande fång av sistberörda slag, till vilka stadganden erforderliga kontrollbestämmelser i nu förevarande ämne torde kunna anknytas.

Ifrågavarande stämpelskatts egenskap att egentligen vara en emissionsstämpel har vidare givit riksdagen anledning till en erinran emot förslaget till ändring av 3 § i fondstämpelförordningen. Enligt detta skulle, i anslutning till vad som nu gäller om utländsk obligation, frihet från fondstämpel äga rum i fråga om utländska aktier och liknande värdepapper vid sådan överlåtelse, före vilken handlingen skall enligt stämpelförordningen förses med särskild stämpel. Till grund härför synes ligga den åskådningen att, därest befrielse från fondstämpeln ej medgäves, dubbelbeskattning komme att äga rum. Riktigheten av en sådan åsikt torde emellertid kunna ifrågasättas. Även om stämpelbeläggning enligt stämpelförordningen av den utländska värdehandlingen befinnes av praktiska skäl böra uppskjutas till den ifrågavarande överlåtelsen, är dock här, enligt vad förut anförts, i själva verket fråga om ett slags emissionsstämpel och någon principiell betänklighet mot att vid samma tillfälle uttaga även övrig fondstämpel torde knappast förefinnas. Men om så är förhållandet, lär konsekvensen fordra, att enahanda betraktelsesätt tillämpas även i fråga om utländska obligationer, vilka såsom nyss omförmäls hittills varit befriade från fondstämpel vid första överlåtelsen här i landet.

Vid den ifrågasatta utredningen torde även böra beaktas lämpligheten av vad nu föreslagits i fråga om utländska aktier och vad som redan gäller om utländska obligationer beträffande sättet för om-

räkning av utländskt myntslag till svenskt. Ändamålsenligheten av att härvid tillämpa den väl närmast med avseende å växlar tillkomna och därefter lämpade bestämmelsen i 16 § stämpelförordningen torde kunna ifrågasättas, då på grund av varierande växelkurser aktier i samma bolag och samma slag av obligationer skulle kunna komma att vid olika tider förses med svensk emissionsstämpel till avsevärt växlande belopp. Det torde kunna ifrågasättas om icke fasta omräkningskurser vore att föredraga.

Rörande stämpelbeskattningen av utländska aktie- och lottbrev m. m. har riksdagen slutligen att framställa en erinran beträffande själva sättet för stämpelbeläggningsens verkställande. I 27 § första stycket av stämpelförordningen, vilket författningsrum enligt förvarande proposition, nr 230, skulle bliva oförändrat, stadgas, att då aktiebrev, lottbrev, andelsbevis, delaktighetsbevis eller obligationer enligt 8 § skola förses med stämpel, detta skall äga rum sålunda, att stämpling av blanketterna till aktiebrev, lottbrev, bevisen eller obligationerna sker genom generalpoststyrelsens försorg; att den som vill låta stämpla dylika blanketter skall därom anmäla sig skriftligen hos generalpoststyrelsen med bifogande av blanketterna samt tvefald uppgift å dessas valör och antalet av varje valör; samt att generalpoststyrelsen därefter fastställer det belopp, med vilket stämpel enligt bestämmelserna i nämnda förordning skall utgöras, och låter, sedan det erforderliga stämpelbeloppet blivit inbetalt, verkställa stämplingen. Detta stadgande, vid vars tillkomst man uppenbarligen haft för ögonen inländska papper av berörda slag, skulle nu komma att gälla även i fråga om stämpelbeläggning av utländska aktier m. m. Vad de inländska värdepapperen beträffar har emot den föreskrivna ordningen för deras stämpelbeläggande icke försports någon erinran. Med avseende å de utländska åter synes stadgandet svårligen kunna enligt sin lydelse tillämpas, utan stämplingen måste här uppenbarligen ske å färdiga redan emitterade värdehandlingar. Bestämmelsen, att blanketter skola insändas till generalpoststyrelsen för stämpelbeläggning, visar dessutom, att man tänkt sig, att ifrågavarande stämpelbeläggning skulle ske av en hel ny aktiestock o. d. Som de utländska värdepapper, vilka hit införas, emellertid lära få antagas inkomma allenast i smärre poster eller såsom enstaka exemplar, förefaller det, som nu ifrågavarande ordning för stämpelbeläggningsen skulle, vad dessa papper beträffar, vara från den enskildes synpunkt sett förenad med onödig omgång och olägenheter i övrigt utan att för det allmänna medföra motsvarande fördel. Det har därför syntts riksdagen som om stämpelbeläggningsen av de utländska värdepapperen

borde kunna anförtros åt innehavarna. Hänsynen till kontrollen torde icke behöva resa oöverstigliga hinder häremot. Åtminstone torde icke kunna göras gällande, att kontrollen skulle på detta sätt försvagas. Vad angår den statistiska synpunkten med avseende å stämplarnas redovisning torde densamma i betraktande av den relativt begränsade förekomsten av de utländska papper, som skulle drabbas av ifrågasvarande beskattning, icke behöva tillmätas större betydelse.

Skulle den sålunda ifrågasatta förändrade ordningen för nu berörda stämpelbeläggning komma till stånd, lärers densamma böra vinna tillämpning på utländska obligationer lika väl som på utländska aktier.

Den ytterligare utredning av frågan om stämpel å aktier och andra andelsbevis i utländska företag, som riksdagen sålunda funnit sig böra tillstyrka, kunde tilläventyrs möta betänkligheter ur den synpunkten, att under utredningstiden avsevärda stämpelbelopp kunde komma att undandragas statsverket. Statskontoret har ju ansett grundad anledning förefinnas till det antagande, att under de senare åren så betydande poster utländska aktier inkommit och allt fortfarande inkomma i landet, att de numera utgöra ett skatteobjekt, som ur synpunkten av statens inkomster av stämpelavgiften icke bör förbises. Emellertid synes departementschefen icke hysa förväntningar på mera betydande avkastning av denna skatteälla, då han, med erinran att något material för frågans bedömande icke finnes att tillgå, förklarat sig icke vilja på grund av den föreslagna stämpelskatten ifrågasätta någon ändring i den till riksdagen avlåtna inkomstberäkningen.

Det tvivel, som härur torde framgå angående frågans statsfinansiella innebörd, är säkerligen också befogat, ty även om det skulle förhålla sig så, att avsevärda poster utländska värdehandlingar under senaste tiden övergått i svenska händer, lärers det vara föga antagligt att de mera allmänt överförts till Sverige, utan efter all sannolikhet torde de i ty fall, såsom vanligt lärers vara, ligga deponerade i utlandet. Någon verklig grund för betänkligheter av nyss angivna art bör sålunda icke kunna anses föreligga.

Vad härefter beträffar frågan om stämpelbeläggning av interimisbevis och interimskvitton, vilken fråga även var föremål för 1917 års riksdags behandling men då lämnades olöst, har riksdagen funnit det nu ifrågasvarande förslaget till ett slutligt ordnande av denna angelägenhet tillfredsställande. Riksdagen har därför bifallit propositionen nr 230 i denna del.

Emot samma proposition, i vad den avser räntestämpeln å spar-

kasse- och därmed likartade räkningar har riksdagen icke heller haft något att erinra, vadan riksdagen bifallit propositionen jämväl i denna del.

Av de övriga ändringsförslag, som i sistnämnda proposition framlagts, torde endast förslaget rörande tillsynen över bankernas fullgörande av deras skyldighet i fråga om stämpelbeläggningen påkalla något uttalande från riksdagens sida. I likhet med departementschefen och de i ärendet hörda myndigheterna har riksdagen ansett, att denna tillsyn bör i de olika avseendena för varje bank läggas, såvitt möjligt är, i samma händer och, om i det särskilda fallet så visar sig lämpligt, sammanföras med den statliga tillsyn dessa inrättningar i övrigt äro underkastade. Det är därför icke det kungl. förslaget i denna del i och för sig, som givit riksdagen anledning att beröra frågan, utan föranledes detta av förenämnda, i ämnet väckta motion, nr 380 i andra kammaren.

Däri har motionären anfört, bland annat, följande:

»I lagen angående sparbanker av den 29 juli 1892 har uppdragits åt Konungens befallningshavande att öva tillsyn över sparbanker och för sådant ändamål själv eller genom ombud verkställa undersökning av sparbanks förvaltning, vilken undersökning skall äga rum vid varje sparbank minst en gång årligen. I motsats till vad förhållandet är vid bankbolag har sålunda Konungens befallningshavande för sparbankernas vidkommande att utse ombud såväl enligt lagen om sparbanker av den 29 juli 1892 som enligt förordningen angående stämpelavgiften av den 19 juni 1917. Oaktat Kungl. Maj:t och riksdagen icke uttryckligen i förordningen stadgat att samma ombud skulle utses i båda fallen, fanns dock på grund av detta sakförhållande skälig anledning antaga, att vederbörande Konungens befallningshavande skulle, såvitt ske kunde, utse samma ombud för utövande av båda befattningarna, helst som den sistnämnda, åtminstone vad de smärre sparbankerna beträffar, tar ganska ringa tid i anspråk. Att så icke är fallet visar erfarenheten från de första utnämningarna av meranämnda ombud.

För de större mera centralt belägna sparbankerna torde saken hava mindre betydelse. Annorlunda ställer sig förhållandet då det gäller de små sparbankerna, vilka till så stort antal hava sin verksamhet förlagd ute på avlägsen landsbygd och där sparbanksinstitutionen, såvitt jag kan finna, har sin största uppgift såsom förmedlare mellan småfolkets besparingar och småbrukarnas lånebehov. Då det oftast är små insatsbelopp, som innestå till förräntande, kan det också hända, att sparbankens omkostnader för tillsyn över stämpelbeloppets

behöriga erläggande betydligt överskrider själva det belopp, som sparbanken har att redovisa.»

Till styrkande av sistberörda förhållande har motionären meddelat en del uppgifter, i avseende varå riksdagen tillåter sig att hänvisa till motionen, samt fortsätter därefter:

»Så vitt jag kunnat finna, läser Konungens befallningshavande i regel utse någon av landsstatens tjänstemän i residensstaden för utövande av båda dessa befattningar. Det kan ifrågasättas, huruvida icke någon ortsperson exempelvis landsfiskalen inom sparbanksområde skulle kunna vara kvalificerad härför.

Sparbankerna äro dock inrättningar från vilka vinsten icke tillfaller enskilda personer, dess stiftare eller huvudmän, utan är avsedd att främja sparsamhet bland de mindre bemedlade samt allmännyttiga ändamål. Starka skäl tala alltså för att dessa befrias från utgiften i fråga, därigenom att tillsynen över stämpelförordningens efterlevnad överlämnades till det ombud som har tillsyn över sparbanks skötsel.»

På grund härav har motionären ifrågasatt ändring i Eders Kungl. Maj:ts förslag till ändringar i stämpelförordningen, i syfte att den påvisade olägenheten vid tillsynen över förordningens efterlevnad vad sparbankerna beträffar måtte undanröjas.

De av motionären påpekade förhållandena innebära tvivelsutan en olägenhet, som om möjligt bör avhjälpas.

Huruvida detta lämpligen bör ske på den väg motionären anvisat, kan måhända ifrågasättas, då det ur banksekretessens synpunkt lärers få anses önskligt att söka undvika förordnande av olika ombud för tillsyn inom samma bank och det icke utan vidare kan antagas, att i varje fall på platsen finnes lämplig person att förordna såsom granskningsman för förvaltningen. Frågans nöjaktiga ordnande kräver säkerligen en mera ingående utredning.

I fråga om den föreslagna nya lydelsen av de i 12 § av stämpelförordningen omförmälda tabellerna får riksdagen meddela, att riksdagen tagit del av de för ifrågavarande tabeller utförda beräkningarna, vilka äro verkställda enligt samma grunder som de hittills gällande tabellerna, och att riksdagen därvid ej funnit något att erinra.

Vidkommande Eders Kungl. Maj:ts förevarande förslag, i vad riksdagen ej redan yttrat sig över dem, har riksdagen icke någon erinran att göra annat än beträffande *dels* förslagen att i stämpelförordningen införa i 1 § under fjärde avdelningen »yrkesskoleöverstyrelsen» samt i 3 § i förteckningen över expeditionerna »förordnande, som för polisman utfärdas enligt 7 § i lagen om polisväsendet i rikets städer», *dels och*

de föreslagna bestämmelsernas ikraftträdande. Förstberörda ändringsförslag äro följdförslag till andra innevarande riksdag förelagda förslag, nämligen Eders Kungl. Maj:ts proposition nr 96 angående upprättande av praktiska ungdomsskolor och nr 284 med förslag till lag om polisväsendet i rikets städer. Av nämnda propositioner har den senare ej vunnit riksdagens bifall och har den förra föranlett, icke upprättandet av den ifrågasatta nya statsmyndigheten, yrkesskoleöverstyrelsen, men däremot förändring av folkskoleöverstyrelsen till »skolöverstyrelsen».

Härav följa givetvis vissa jämkningar i förevarande förslag till ändringar av 1 och 3 §§ i stämpelförordningen.

Beträffande slutligen bestämmelserna om författningsändringarnas ikraftträdande hava desamma icke i och för sig givit anledning till annan erinran än att det syntes lämpligast att överlämna åt Eders Kungl. Maj:t att bestämma, när ändringarna av 1 § i stämpelförordningen skola träda i kraft. Emellertid har det syntes riksdagen, att rörande stämpelbeläggningen av interimisbevis och interimiskvitton en särskild bestämmelse kräves för att reglera förhållandena vid övergången till de nya stadgandena. Inbetalning å tecknade aktier sker väl vanligen i rater, och lära somliga bolag hava förfarit så, att de från början vid första inbetalningen stämpelbelagt interimisbevisen till hela det belopp, varå den eller de däri avsedda aktierna skolat lyda, under det andra vid varje skedd inbetalning försett bevisen med däremot svarande stämpel. Båda förfaringssätten äro ju enligt gällande bestämmelser lagliga, men i och med det att den nya 27 § träder i kraft skulle dylik stämpling icke gälla och särskilt skulle förmodligen svårigheter uppstå där, varest före förändringen en del av de tecknade beloppen mottagits, under det att resten skulle inbetalas först efter berörda tidpunkt.

För denna frågas reglering har riksdagen alltså ansett sig böra meddela en övergångsbestämmelse.

Med åberopande av vad riksdagen ovan anført får riksdagen härmed för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva, att riksdagen, med avslag ej mindre å Eders Kungl. Maj:ts proposition nr 230, i vad den avser aktier och andra andelsbevis i utländska företag, än även å Eders Kungl. Maj:ts proposition nr 358, har, i anledning av förstnämnda proposition och med bifall till Eders Kungl. Maj:ts proposition nr 446, antagit *dels* bifogade förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften (bilaga 1),

dels ock bifogade förordning om ändring av 10 § i förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper (bilaga 2).

Vidare får riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t ville låta underkasta frågan om stämpelplikt för aktier och andra andelsbevis i utländska företag ytterligare utredning med beaktande av vad riksdagen nu i detta ämne anfört samt till riksdagen inkomma med det förslag, vartill en sådan utredning kan föranleda.

Slutligen får riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes låta verkställa utredning, huru med avseende å sparbank, som begagnar sig av den i 54 § stämpelförordningen medgivna rätt att för bankens samtliga insättare på en gång för helt år och utan användning av stämpel fullgöra inbetalning av belöpande räntestämpelavgift, föreskriven kontroll å sådan inbetalning från statsverkets sida må kunna med minsta möjliga kostnad åvägbringas, samt vidtaga de åtgärder, vartill en sådan utredning må föranleda.

Stockholm den 21 juni 1918.

Med undersätlig vörndnad.

Bilaga 1.**Förordning**

om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften.

Härigenom förordnas, att 1, 3, 8, 20, 21, 25 och 27 §§, 36 § 2 mom., 47 § 2 mom. samt 54 och 55 §§ i förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften ävensom de till nämnda förordning hörande tabellerna I och II, skola 1, 3, 8, 54 och 55 §§ i nedan angivna delar, hava följande ändrade lydelse:

1 §.

I fråga om stämpel till expeditionerna hänföres statsmyndigheterna till följande avdelningar:

Andra avdelningen:

Underdomstolar på landet ävensom vattendomstolar.

Fjärde avdelningen:

Rikets hovrätter — — — — statistiska centralbyrån; byggnadsstyrelsen; patent- och registreringsverket; — — — — läroverksöverstyrelsen; skolöverstyrelsen; lantmäteristylelsen med generallantmäterikontoret; — — — — vid Kungl. Maj:ts orden.

3 §.

I avseende på expeditionernas förseende med stämpel gäller, med de här nedan i 7 § nämnda undantag, denna tariff:

	1		2		3		4		5	
	Avd.		Avd.		Avd.		Avd.		Avd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
<i>Bevis</i>										
» att begärd expedition icke utbekommit					fritt					
» som meddelas borgenär enligt 57 § utsökningslagen					fritt					
» vederhäftighets-					fritt					
<i>Resolution,</i>										
» på ansökning om förordnande för lantmätare eller med honom i avseende på behörighet till vissa förrättningar likställd tjänsteman att verkställa lantmateriförrättning i ändamål att vinna avsöndring av jord, vattenfall, fiske eller annan dylik lägenhet eller att verkställa ägostyckning i Värmlands, Gävleborgs, Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens eller Norrbottens län					fri					
» i sådana på förvaltningsmyndighets prövning ankommande ärenden, som avses i lagen om inskränkning för viss tid i rätten att överlåta fast egendom					fri					
» eljest innefattande huvudsakligt beslut, tecknad å företedd handling	1	—	2	—	3	—	10	—	20	—
<i>Slutsedel</i>	1	—	—	—						
<i>Straffregister</i> , utdrag av					fritt					
<i>Styrmansbrev</i>							5			
<i>Utdrag</i>										
» av jordregister; se <i>Jordregister</i> .										
» av straffregister; se <i>Straffregister</i> .										
<i>Utnämningsbrev</i> för:										
Expedition, som icke här ovan är särskilt nämnd, varje ark	—	50	—	50	—	50	1	—	1	—

8 §.

Följande enskilda handlingar skola, även där de äro utfärdade av offentlig myndighet, förses med stämpel på sätt här nedan stadgas. *Aktiebrev* i inländskt aktiebolag skall, innan brevet av bolaget utgives, förses med stämpel av 10 öre för varje fulla 10 kronor av det belopp, varå den i brevet avsedda aktie lyder, eller, om brevet ut-

färdats å två eller flera aktier, av det belopp, varå aktierna sammanlagt lyda; dock att, ifall enligt bolagets beslut för aktie skall erläggas betalning med högre belopp än det, varå aktien lyder, stämpeln skall beräknas i förhållande till det högre beloppet. Upprättat aktiebrev skall, ändock att det icke blivit av aktieägaren mottaget, anses såsom av bolaget utgivet, då aktieägaren äger att detsamma hos bolaget utbekomma.

Aktiebrev, som utan erläggande av betalning utfärdas såsom ersättning för förkommet eller förstört sådant brev eller i utbyte mot aktiebrev i samma bolag, är fritt från stämpel, därest det nya aktiebrevet utfärdas å belopp, icke överstigande det, varå det förkomna, förstörda eller utbytta aktiebrevet lytt, eller, om det nya aktiebrevet skall ersätta flera äldre brev, dessas sammanlagda belopp, samt det eller de äldre breven varit försedda med stämpel i vederbörlig ordning eller icke skolat med stämpel beläggas.

Aktiebrev, som sålunda utfärdas utan att beläggas med den här ovan för aktiebrev stadgade stämpel, skall förses med anteckning om orsaken härtill.

För aktiebrevs behöriga stämpelbeläggning eller förseende med anteckning om orsaken till underlåten stämpelbeläggning svare ledamöterna i bolagets styrelse eller, ifall tillsynen över stämpelbeläggningen enligt bolagets beslut uppdragits åt en eller flera av dem, dessa ledamöter.

Se för övrigt 27 §.

Andelsbevis; se Lottbrev.

Intecknat skuldebrev; se Skuldebrev.

Interimsbevis, Interimskvitto å aktiebrev, lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis; angående stämpelplikt se 27 §.

Invisning; lika med Växel.

Lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis i inländskt solidariskt bankbolag eller annat inländskt bolag, som driver bankrörelse, så ock i kommanditbolag skall, innan brevet eller beviset av bolaget utgives, förses med stämpel av 10 öre för varje fulla 10 kronor av det belopp, varå den i brevet eller beviset avsedda lott eller andel lyder, eller, om brevet eller beviset utfärdats å två eller flera lotter eller andelar, av det belopp, varå lotterna eller andelarna sammanlagt lyda; dock att, ifall enligt bolagets beslut för lott eller andel skall erläggas betalning med högre belopp än det, varå lotten eller

andelen lyder, stämpeln skall beräknas i förhållande till det högre beloppet. Upprättat lottbrev skall, ändock att det icke blivit av lottägaren mottaget, anses såsom av bolaget utgivet, då lottägaren äger att detsamma hos bolaget utbekomma.

Lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis, som utan erläggande av betalning utfärdas såsom ersättning för förkommet eller förstört sådant brev eller bevis eller i utbyte mot lottbrev eller bevis i samma bolag, är fritt från stämpel, därest det nya lottbrevet eller beviset utfärdas å belopp, icke överstigande det, varå det förkomna, förstörda eller utbytta lottbrevet eller beviset lytt, eller, om det nya lottbrevet eller beviset skall ersätta flera äldre brev eller bevis, dessas sammanlagda belopp, samt det eller de äldre breven eller bevisen varit försedda med stämpel i vederbörlig ordning eller icke skolat med stämpel beläggas.

Lottbrev eller bevis, som sålunda utfärdas utan att beläggas med den här ovan för lottbrevet eller beviset stadgade stämpel, skall förses med anteckning om orsaken därtill.

För den behöriga stämpelbeläggningen av lottbrev, andelsbevis och delaktighetsbevis eller deras förseende med anteckning om orsaken till underlåten stämpelbeläggning svare ledamöterna i bolagets styrelse eller, ifall tillsynen över stämpelbeläggningen enligt bolagets beslut uppdragits åt en eller flera av dem, dessa ledamöter.

Vad sålunda är stadgat gäller dock icke bevis å grundfondstillskott i sparbanker.

Se för övrigt 27 §

Lottsedel — — — — —

Sparkasseräkning eller därmed likartad räkning hos bank, annan kreditinrättning, sparbank, bankir eller ekonomisk förening; lika med *Depositionsräkning*. Dock må frihet från stämpel äga rum, om beloppet av den ränta, som under ett kalenderår tillgodoföres insättare, vare sig medlen inestått hela året eller blott en del därav, icke uppgår till, i fråga om medel, som inestå i sparbank, centralkassa för jordbrukskredit, jordbrukskassa eller annan ekonomisk förening, 100 kronor och, i fråga om medel, som inestå å sparkasseräkning hos bank, annan kreditinrättning eller bankir, 50 kronor.

Se för övrigt 54 och 55 §§

Testamente om fast egendom — — — — —

20 §.

Vill någon föra talan om återfående av stämpelavgift, som av ämbets- eller tjänsteman debiteras eller i enlighet med dennes tillägelse blivit erlagd för sådan handling, vars stämpelbeläggning enligt 35 § skall i hovrätt granskas, må dylik talan inom sex månader från det klandrade stämpelbeläggnings ägt rum anhängiggöras i den hovrätt, varunder ämbets- eller tjänstemannen lyder. Part, som ej nöjes åt hovrättens beslut, så ock advokatfiskalen i hovrätten, där han finner sådant nödigt för bevarande av kronans rätt, äga över beslutet anföra besvär, under villkor och i den ordning 30 kap. rättegångsbalken stadgar i fråga om fullföljd av talan mot hovrätts slutliga utslag i dit fullföljt tvistemål eller ärende rörande penningar eller sådant, som kan skattas i penningar.

21 §.

Förmår i fall, som avses i 20 §, den, vilkens rätt är av skedd stämpelbeläggning beroende, visa, att talan om återfående av för högt debiterad stämpelavgift icke kunnat av honom föras i den ordning, som i samma paragraf är föreskriven, ankomme efter därom gjord ansökning på Konungen att efter prövning av föreliggande omständigheter förordna om restitution av vad i stämpelavgift för mycket erlagts.

Vad sålunda är stadgat gälle ock, där någon i fall, varom i detta kap. icke eljest är stadgat, måst vidkännas stämpelavgift, som antingen alldeles icke bort utgå eller bort utgå med lägre belopp än det erlagda.

25 §.

Då handling förses med belägningsstämpel, skall denna, med angivande av datum, makuleras genom lämplig påteckning, färg- eller svartstämpling.

Den, som till offentlig myndighet ingiver handling, som skall förses med dubbel belägningsstämpel, skall, där icke enligt 34 § 1 mom. fjärde stycket stämpeln skall makuleras av vederbörande ämbets- eller tjänsteman, makulera den med nr 1 märkta delen, varemot den andra delen makuleras av ämbets- eller tjänstemannen.

27 §.

Då aktiebrev, lottbrev, andelsbevis, delaktighetsbevis eller obligationer enligt 8 § skola förses med stämpel, skall detta äga rum sålunda, att stämpling av blanketterna till aktiebrev, lottbrev, bevisen eller obligationerna sker genom generalpoststyrelsens försorg. Den, som vill låta stämpla dylika blanketter, anmäla sig därom skriftligen hos generalpoststyrelsen med bifogande av blanketterna samt tvefald uppgift å dessas valör och antalet av varje valör. Generalpoststyrelsen fastställer därefter det belopp, med vilket stämpel enligt bestämmelserna i denna förordning skall utgöras, och låter, sedan det erforderliga stämpelbeloppet blivit inbetalt, verkställa stämplingen.

Därest någon vill låta utfärda interimbevis eller interimskvitton å aktiebrev, lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis, skall därom hos generalpoststyrelsen skriftligen göras anmälan i ärendet med bifogande av uppgift om det sammanlagda belopp, varå interimbevis eller interimskvitton skola utfärdas. Generalpoststyrelsen fastställer därefter den stämpelavgift, som enligt bestämmelserna i denna förordning skall utgöras för motsvarande aktiebrev, lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis. Sedan stämpelavgiften blivit hos generalpoststyrelsen nedsatt, vare sig genom kontant inbetalning eller genom avlämnande av bevis, att beloppet blivit för generalpoststyrelsens räkning insatt i bankinrättning, som av generalpoststyrelsen godkännes, meddelar generalpoststyrelsen bevis därom, varefter vederbörande äger att, efter anteckning å interimbevisen eller interimskvittona om generalpoststyrelsens bevis och datum därför, utsläppa ifrågavarande interimbevis eller interimskvitton. Den, vilken hos generalpoststyrelsen nedsatt stämpelavgift på sätt nu är sagt, åligger att inom två månader, efter det full betalning för tecknad aktie eller tecknat lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis skolat erläggas, till generalpoststyrelsen lämna uppgift angående den omfattning, i vilken interimbevis eller interimskvitton blivit utgivna, samt därvid, i den mån rätt till tecknad aktie eller tecknat lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis icke blivit förverkad, för stämpelbeläggning avlämna samtliga de aktiebrev, lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis, som svara mot de utgivna interimbevisen eller interimskvittona; och skall i händelse det nedsatta beloppet överskjuter den å aktiebrev, lottbrev, andelsbevisen eller delaktighetsbevisen belöpande stämpelavgiften, överskottet till vederbörande återbetalas. Underlåter någon att fullgöra vad honom sålunda

åligger, äge rätten på framställning av generalpoststyrelsen, genom vite tillhålla den försunlige att fullgöra sitt åliggande.

Talan mot generalpoststyrelsens beslut i fråga om stämpelbeloppet fullföljes i enahanda ordning, som är stadgad för överklagande av generalpoststyrelsens beslut i allmänhet.

36 §.

2. Finner advokatfiskalen på grund av anmärkning, som vid den i 1 mom. omförmälda granskning förekommit, anledning att mot ämbets- eller tjänsteman anställa åtal för fel eller försummelse i avseende å stämpelbeläggning, förfares på sätt 50 § stadgar. Advokatfiskalen vare jämväl obetaget att, där han för bevarande av kronans rätt finner sådant nödigt, i hovrätten föra talan mot enskild part om utgivande av felande stämpelbelopp. Angående klagan över hovrättens beslut i sistnämnda fall gälle vad i 20 § är föreskrivet.

47 §.

2. Åsidosätter någon vad i 8 § finnes föreskrivet om stämpelbeläggning av aktie- eller lottbrev eller andels- eller delaktighetsbevis, då det utfärdas av aktiebolag, solidariskt bankbolag, annat bolag, som driver bankrörelse, eller kommanditbolag, böte tio gånger den felande stämpelns belopp; dock vare minsta bot tjugufem kronor.

Utgiver någon interimisbevis eller interimskvitto i annan ordning än i 27 § stadgas, böte tio gånger det belopp, varmed motsvarande aktiebrev, lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis skolat stämpelbeläggas, dock minst tjugufem kronor. Den som mot bättre vetande lämnar oriktiga uppgifter angående den omfattning, i vilken interimisbevis eller interimskvitton i anledning av meddelat tillstånd blivit utfärdade, samt därigenom föranleder, att hos generalpoststyrelsen ned-satt stämpelavgift eller del därav återbetalas, böte tio gånger det av sådan anledning återbetalade beloppet, dock minst tjugufem kronor.

54 §.

Den i 8 § — — — — — utgöras.

Bank, som — — — — — säkerhet.

Sedan anmälan, varom nu blivit sagt, inkommit till Kungl.
Bihang till riksdagens protokoll 1918. 14 saml. 173 häft. (Nr 471.) 3

Maj:ts befallningshavande och avfordrad säkerhet blivit av Kungl. Maj:ts befallningshavande godkänd och avlämnad, skall Kungl. Maj:ts befallningshavande för banken utfärda bevis, att hinder icke möter för banken att i den i denna paragraf omförmälda ordning fullgöra erläggandet av stämpelavgiften; och skall genom Kungl. Maj:ts befallningshavandes försorg på bankens bekostnad kungörelse om bevisets meddelande en gång införas i Post- och inrikes tidningar, varjämte Kungl. Maj:ts befallningshavande därom särskilt underrättar generalpoststyrelsen. Kungl. Maj:ts befallningshavande skall ock förordna ett ombud att hos banken utöva den befattning, varom i denna förordning stadgas, och skall därvid iakttagas att, därest tillsyningsman enligt 10 § i förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper redan blivit vid banken utsedd för någon del av den tid, varom fråga är, denne tillsyningsman skall förordnas till dylikt ombud, samt att i övrigt skall, därest så lämpligen kan ske, vid bankbolag till sådant ombud utses det allmänna ombud, som av bankinspektionen jämlikt gällande lag om bankrörelse förordnats för bolaget.

Den inbetalning, varom ovan blivit stadgat, skall verkställas hos generalpoststyrelsen inom utgången av mars månad, och skall, då sådan inbetalning sker, tillika ingivas ett av förstnämnda ombud efter granskning av bankens — — — — erläggga.

Verkställes icke — — — — rättighet.

Vad i denna paragraf är stadgat i fråga om bank skall äga motsvarande tillämplighet i fråga om annan kreditinrättning, sparbank, bankir eller ekonomisk förening.

55 §.

Bank, som — — — — inlåningsrörelse.

Tredskas banken — — — — fälla.

Vad ombudet — — — — bevis.

Yppar ombudet — — — — uppkommit.

Ombudet skall — — — — befallningshavande.

Vad i denna paragraf är stadgat i fråga om bank skall äga motsvarande tillämplighet i fråga om annan kreditinrättning, sparbank, bankir och ekonomisk förening.

Tabell I

utvisande kapitalvärdet, efter en räntefot v 5 %, av en livränta eller annan förmån, som vid slutet av varje år under en persons av *manhön* livstid utgår med belopp eller till värde av 1 krona (grundad å statistiska centralbyråns dödlighetstabell för årtiondet 1901—1910).

Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde
0	15.76	30	15.76	60	9.85	90	1.85
1	17.21	31	15.65	61	9.56	91	1.72
2	17.52	32	15.53	62	9.27	92	1.59
3	17.60	33	15.41	63	8.96	93	1.48
4	17.63	34	15.27	64	8.67	94	1.35
5	17.62	35	15.13	65	8.36	95	1.25
6	17.60	36	14.99	66	8.05	96	1.17
7	17.56	37	14.84	67	7.73	97	1.12
8	17.51	38	14.69	68	7.43	98	1.03
9	17.45	39	14.53	69	7.11	99	0.90
10	17.38	40	14.36	70	6.80	100	0.81
11	17.31	41	14.20	71	6.48	101	0.69
12	17.23	42	14.02	72	6.17	102	0.55
13	17.14	43	13.85	73	5.86	103	0.40
14	17.05	44	13.66	74	5.55	104	0.23
15	16.95	45	13.47	75	5.25		
16	16.86	46	13.27	76	4.95		
17	16.77	47	13.07	77	4.66		
18	16.69	48	12.86	78	4.38		
19	16.62	49	12.64	79	4.11		
20	16.55	50	12.41	80	3.85		
21	16.49	51	12.18	81	3.60		
22	16.43	52	11.95	82	3.35		
23	16.37	53	11.71	83	3.12		
24	16.30	54	11.46	84	2.89		
25	16.22	55	11.21	85	2.69		
26	16.14	56	10.96	86	2.50		
27	16.05	57	10.69	87	2.32		
28	15.96	58	10.41	88	2.14		
29	15.86	59	10.13	89	1.98		

Utgår livräntan i stället vid slutet av varje halvår, ökas kapitalvärdet med 0.25. Utgår den vid slutet av varje kvartal, ökas det med 0.375. Utgår den vid början av varje år, ökas det med 1.

Tabell II

utvisande kapitalvärdet, efter en räntefot av 5 %, av en livränta eller annan förmån, som vid slutet av varje år under en persons av *kvinnkön* livstid utgår med belopp eller till värde av 1 krona (grundad å statistiska centralbyråns dödlighetstabell för årtiondet 1901—1910).

Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde
0	16.13	30	16.00	60	10.36	90	2.10
1	17.33	31	15.90	61	10.06	91	1.95
2	17.59	32	15.80	62	9.76	92	1.80
3	17.66	33	15.69	63	9.45	93	1.67
4	17.69	34	15.58	64	9.13	94	1.55
5	17.68	35	15.46	65	8.81	95	1.42
6	17.66	36	15.34	66	8.49	96	1.34
7	17.63	37	15.21	67	8.16	97	1.29
8	17.58	38	15.08	68	7.83	98	1.22
9	17.53	39	14.94	69	7.51	99	1.12
10	17.47	40	14.80	70	7.18	100	1.02
11	17.40	41	14.65	71	6.85	101	0.91
12	17.33	42	14.49	72	6.52	102	0.80
13	17.25	43	14.33	73	6.21	103	0.64
14	17.18	44	14.16	74	5.89	104	0.47
15	17.11	45	13.98	75	5.57	105	0.26
16	17.04	46	13.79	76	5.27		
17	16.97	47	13.59	77	4.97		
18	16.91	48	13.39	78	4.70		
19	16.84	49	13.18	79	4.41		
20	16.77	50	12.96	80	4.14		
21	16.71	51	12.74	81	3.88		
22	16.64	52	12.50	82	3.63		
23	16.57	53	12.26	83	3.39		
24	16.50	54	12.01	84	3.16		
25	16.42	55	11.75	85	2.96		
26	16.34	56	11.49	86	2.76		
27	16.27	57	11.22	87	2.58		
28	16.18	58	10.94	88	2.41		
29	16.09	59	10.66	89	2.25		

Utgår livräntan i stället vid slutet av varje halvår, ökas kapitalvärdet med 0.25. Utgår den vid slutet av varje kvartal, ökas det med 0.375. Utgår den vid början av varje år, ökas det med 1

Denna förordning träder i kraft
ändringarna i 1 § och bestämmelserna om utdrag av straffregistret
den dag Konungen förordnar,

bestämmelsen om resolution i sådana på förvaltningsmyndighets
prövning ankommande ärenden, som avses i lagen om inskränkning
för viss tid i rätten att överlåta fast egendom, den dag då nämnda
lag träder i kraft,

tabellerna I och II den 1 augusti 1918

samt förordningen i övrigt den 1 oktober 1918; dock att, om
interimsbevis eller interimskvitto å aktiebrev, lottbrev, andelsbevis eller
delaktighetsbevis före sistnämnda dag belagts med stämpel enligt de
då gällande bestämmelserna, dessa bestämmelser skola, i vad sålunda
stämpelbelagda interimbevis och interimskvitton angår, fortfarande gälla.

*Bilaga 2.***Förordning**

om ändring av § 10 i förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper.

Härmed förordnas, att 10 § i förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper skall hava följande ändrade lydelse:

§ 10.

Tillsyn över efterlevnaden av de i denna förordning givna föreskrifter tillkommer överståthållarämbetet och Konungens befallningshavande i länen.

Denna tillsyn utövas genom särskilda tillsyningsmän, som utses av överståthållarämbetet för rörelse, som drives inom Stockholm, och eljest av Konungens befallningshavande i vederbörande län; och skall därvid iakttagas att, därest med avseende å viss rörelse någon redan blivit förordnad till ombud enligt 54 § i förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften för tid, varom fråga är, denne skall utses till tillsyningsman beträffande samma rörelse, samt att i övrigt skall, därest så lämpligen kan ske, vid bankbolag till tillsyningsman utses det allmänna ombud, som av bankinspektionen jämlikt gällande lag om bankrörelse förordnats för bolaget.

Nämnda tillsyningsmän äga uppbära dels särskilt arvode, som på förslag av överståthållarämbetet eller Konungens befallningshavande fastställas av Konungen, dels ock vid resor i och för uppdragets fullgörande resekostnads- och traktamentsersättning enligt tredje klassen i gällande resereglemente.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1918.
